

противъ юго-источнитѣ укрѣпления и къмъ сутринята на 6 ноемвр. завладѣли всички позиции на неприятеля на дѣсния брѣгъ на Карсъ-Чая: табитѣ Сувари, Канлж, Хафъзъ-бей, Карадагъ и Арабъ-Табия се намѣрвали вече въ русски рѣцѣ. Отблъснатий изъ табитѣ гарнизонъ ударилъ на бѣгъ къмъ Саганлукъ, но, срѣщайтъ отъ отряда на генерала Роопа, сложилъ оружие. Трофеитѣ на славния день били: 17,000 аскеръ, 12 паши, 303 топа и много пушки. Съ тѣзи побѣда се завършилъ дългий редъ отъ русски успѣхи подъ Карсъ, тѣзи толкозъ страшна и непристъпна крѣпость. Тозъ часъ подиръ паданъето му дигнали се подкрѣпления къмъ Ерзерумъ и се испроводилъ отдѣленъ отредъ кждѣ Батумъ. Този отредъ въ своя походъ успѣлъ да вземе градъ Арданучъ.

Така и кавказката кампания има три ясно очертани периоди: първоначалниятъ периодъ на бързото движение на рускитѣ войски, силни не по множество и оружие, а по юначество и доблестъ, който се свършва съ злополучния бой при Зивинъ на 13 юния; втори периодъ — състоящъ отъ защитата на завзетитѣ позиции при слаби сили сравнително съ неприятелскитѣ — периодъ, който се свършва съ идванието на гренадерската дивизия; най-подиръ, трети периодъ, периодъ на уравновѣсени сили, който се захваща съ славния бой на Аладжадагъ, обема великото дѣло на Карския шурмъ и се свършва съ успѣшното занятие на добри позиции, съ испровожданъе отряда къмъ Ерзерумъ и Батумъ — походи, които бѣхж спрѣни отъ новината за прѣмирието.